Wspólna polityka bezpieczeństwa w Unii Europejskiej

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów 4
Wstęp 6

Rozdział I – Geneza i założenia Wspólnej Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony.
1. Od Europejskiej wspólnoty Obronnej do WEPBiO 8
2. Założenia Wspólnej Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony 18

Rozdział II – Ewolucja podstaw prawnych Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa Unii Europejskiej.
1. Stopniowy rozwój idei w latach 1992 – 1999 22
2. Decyzje szczytu waszyngtońskiego NATO, a WEPBiO 27
3. Dopracowanie założeń WEPBiO – lata 1999-2000 29
4. Formy działania w ramach Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej 35
5. Instytucjonalizacja Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej 41
6. Procedury decyzyjne Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej 45
7. Realizacja Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej 49

Rozdział III – Perspektywy rozwoju Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej.
1. Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej w pracach Konwentu Europejskiego 55
2. Planowanie strategiczno – operacyjne Unii Europejskiej 60
3. Zmiany we Wspólnej Polityce Zagranicznej i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej w świetle Traktatu Konstytucyjnego dla Europy 65

Zakończenie 71
Bibliografia 73

Wstęp

Powołanie do życia Unii Europejskiej w 1992 roku samo w sobie stanowi wydarzenia bez precedensu w skali światowej. Przyjęta konstrukcja poszerzyła dotychczasowy zakres działania EWG o dwa dodatkowe filary, z których jeden – Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej – stanowi przedmiot bliższej analizy w niniejszej pracy.

Powołanie tej nowej i specyficznej platformy współpracy państw członkowskich UE stanowić miało w założeniu recepturę na wciąż powracające postulaty wykonania „kolejnego" kroku w procesie integracji kontynentu – o stworzenie unii politycznej w ramach, której zjednoczona Europa będzie jednym głosem w tak podstawowych kwestiach jak między innymi polityka bezpieczeństwa czy obronności.

Lata dziewięćdziesiąte to jednak również okres, w którym państwa Europy Zachodniej zaczęły obawiać się, że USA mogą za jakiś czas nie chcieć, bądź też z jakichś względów nie móc angażować się w sytuacje kryzysowe, do których mogłoby dojść w Europie lub w rejonie jej bliskiej granicy. Oprócz tego, do elementów, które w znacznym stopniu wpłynęły na zmianę nastrojów w Europie zaliczyć wówczas można było: nieporozumienie wewnątrz NATO – dotyczące zwłaszcza obsady dowództw w Europie, nieudana reaktywacja Unii Zachodnioeuropejskiej, jak również przyczyny bezpośrednie, do których należały między innymi konflikty w Bośni i Hercegowinie oraz Kosowie. Zwłaszcza te ostatnie czynniki uświadomiły Europejczykom ich zacofanie w dziedzinie technologii, brak spójności dowodzenia oraz ogólną niemoc do szybkiego działania. Początkowe próby nadania Unii Europejskiej autonomii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony nie były jednak łatwe. Poszczególne państwa członkowskie tej organizacji miały różne koncepcje zapewnienia sobie poczucia bezpieczeństwa.

Dopiero dość nieoczekiwana zmiana stanowiska Wielkiej Brytanii w tej kwestii, okazała się impulsem do podjęcia dalszych rozmów. Wszystko, co nastąpiło potem, było tylko oczywistą konsekwencją francusko – brytyjskiej deklaracji przyjętej w

1998 r. w Sain Malo. W związku z tym wciąż powracającym jest pytanie o potrzebę i możliwość wypracowania w tych dziedzinach wspólnej polityki realizowanej przez UE, tworzonej niejako w konkurencji do Sojuszu Północnoatlantyckiego zdominowanego wojskowo i politycznie przez Stany Zjednoczone. Pytanie to stało się w ostatnim czasie znów aktualne, mając na uwadze szereg istotnych wydarzeń międzynarodowych (takich jak przykładowo operacja w Afganistanie, czy interwencja w Iraku), które odsłaniały raczej istotne podziały mocarstw europejskich na dane kwestie niż wskazywały na chęć wzajemnej koordynacji ich działań.

Praca składa się z trzech rozdziałów podejmujących kolejne kwestie i zakończenia.

Pierwszy rozdział stanowi wprowadzenie do badania problemu. Przedstawiłem w nim przesłanki koncepcji Wspólnej Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony oraz omówiłem proces kształtowania się jej od najwcześniejszych lat powojennych, aż do czasów obecnych. W rozdziale tym zostały wyjaśnione również założenia polityki bezpieczeństwa i obrony polegające między innymi na, chęci posiadania przez Unię europejskich sił szybkiego reagowania, które jednak nie byłyby regularną armią, czy metodach niewojskowych pomocnych w rozwiązaniu konfliktów i udzielaniu pomocy.

Rozdział drugi koncentruje się na analizie współczesnej WEPBiO w zakresie przewidzianych norm prawnych działania, procedur i mechanizmów decyzyjnych. Przybliża on ponadto ewolucję instytucjonalną drugiego filaru UE, a także charakteryzuje zmiany tej koncepcji na przestrzeni lat 90. XX wieku.

Rozdział trzeci dotyczy perspektyw w rozwoju WEPBiO UE w kontekście prac Konwentu Europejskiego. W pierwszej części tego rozdziału przedstawiono przebieg dyskusji i efekty prac grup roboczych Konwentu w zakresie działań zewnętrznych Unii i obronności, natomiast w drugiej – zmiany, jakie zostały zaproponowane w konstrukcji WEPBiO UE w projekcje Konstytucji dla Europy.

Podsumowanie pracy i wnioski końcowe zawarte zostały w zakończeniu. Praca została oparta na szerokiej analizie literatury przedmiotu w ramach, której uwzględniono między innymi następujące istotne dla badanego obszaru pozycje: Barcz J., Przyszły Traktat Konstytucyjny. Zagadnienia prawno – polityczne, instytucjonalne i proces decyzyjny w UE, Warszawa 2004, Denza E., The intergovernmental pillars of the European Union, Oxford 2002, Łastawski K., Od

idei do integracji europejskiej. Od najdawniejszych idei do Unii 25 państw, Warszawa 2004, Starzyk J., Wspólna Polityka Zagraniczna i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej, Warszawa 2001, Zięba R., Europejska Tożsamość Bezpieczeństwa i Obrony: koncepcja-struktura-funkcjonowanie, Warszawa 2000.

Liczba stron	77
Nazwa Szkoły Wyższej	Uniwersytet Rzeszowski
Rodzaj pracy	licencjacka
Rok oddania	2007

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!